

Sygn. akt IV KKN 421/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 8 kwietnia 2002 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący)

SSN Józef Musioł (spr.)

SSA Krystyna Mielczarek del. do SN

Protokolant Wanda Ciszewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Józefa Gemry

w sprawie **R. M. S.**

oskarżonej z art. 265 § 1 dkk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 8 kwietnia 2002 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w K.

z dnia 3 lutego 1998 r., sygn. akt VII Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S.

z dnia 18 czerwca 1997 r., sygn. akt VII K [...]

**oddala kasację, a kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego
obciąża oskarżoną.**

U Z A S A D N I E N I E

Sąd Rejonowy w S. wyrokiem z dnia 18 czerwca 1997 r. sygn. VII K [...] na mocy art. 27 § 1 dkk i art. 29 § 1 dkk warunkowo umorzył postępowanie karne przeciwko R. S., oskarżonej o to, że „w sierpniu 1994 r. w S. użyła jako autentycznego podrobionego dokumentu w postaci oświadczenia dotyczącego wyrażenia zgody na podział parceli, w ten sposób, że własnoręcznie naniosła treść tego dokumentu oraz miejsce i datę jego wystawienia, a następnie go użyła, i przyjmując, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, to jest z art. 265 § 2 kk ustalił okres próby na 2 lata”.

Na skutek wniesionego przez oskarżoną środka prawnego Sąd Wojewódzki w K., wyrokiem z dnia 3 lutego 1998 r. sygn. akt VII Ka [...] zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Powyższy wyrok Sądu Wojewódzkiego zaskarżył kasacją obrońca oskarżonej, który zarzucając:

„rażące naruszenie prawa materialnego, mające wpływ na treść orzeczenia, a to art. 265 § 2 kk w zw. z art. 1 kk przez uznanie, że przepis ten ma zastosowanie do czynu oskarżonej, polegającego na naniesieniu treści dokumentu oraz miejsca i daty jego wystawienia”

wniósł

„o zmianę wyroku Sądu Wojewódzkiego i utrzymanego nim w mocy wyroku Sadu Rejonowego w S. poprzez uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu”.

W pisemnej odpowiedzi na kasację Prokurator Wojewódzki w K. wniósł o uznanie kasacji za niezasadną i jej oddalenie. Na rozprawie kasacyjnej Prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy jest bezzasadna.

Sąd Rejonowy po przeprowadzonym postępowaniu dowodowym dokonał ustaleń w oparciu o dowody zarówno z opinii biegłego z zakresu grafologii jak i zeznań świadków, przy czym w części tym świadkom dał wiarę, a części zeznaniom tych świadków, oraz wyjaśnieniom oskarżonej wiary tej odmówił. Swoje stanowisko w tym względzie należycie uzasadnił. Poddał krytycznej ocenie wyjaśnienia oskarżonej i zeznania jej męża J. S. w przedmiocie treści zakwestionowanego dokumentu – oświadczenia z dnia 14 lipca 1992 r.

Podzielając opinię biegłego grafologa Sąd ten przyjął, iż dokument ten sporządzony został przez dwie osoby. Istotną jego część, dotyczącą wyrażenia przez J. B. zgody na podział parceli, zdaniem Sądu Rejonowego, oskarżona własnoręcznie napisała a następnie użyła tak sporządzonego dokumentu jako autentycznego.

Sąd Rejonowy oceniając treść przedmiotowego dokumentu wyciągnął logiczne wnioski, które słusznie nie budziły zastrzeżeń Sądu odwoławczego.

W świetle brzmienia § 13 artykułu 120 dkk (art. 115 § 14) obecnie obowiązującego kodeksu karnego, nie może budzić najmniejszych wątpliwości, iż przedmiotowe oświadczenie jest dokumentem.

Przerobienie dokumentu w rozumieniu art. 245 § 1 dkk – a obecnie art. 270 § 1 kk, polegać może również na dopisaniu, bez zgody pokrzywdzonego, dodatkowej treści.

Na marginesie zauważyć należy, iż kodeks karny nie przeprowadza rozróżnienia między dokumentami prywatnymi a publicznymi i udziela im jednakowej ochrony.

Powoływanie się przez autora kasacji na treść przepisu art. 245 kpc jest chybione, skoro dalsze przepisy kpc, w tym 252 kpk, przewidują sytuacje w jakich można zaprzeczać prawdziwości dokumentu.

Postępowanie dowodowe przeprowadzone przez Sąd I instancji, dotyczące przedmiotowego dokumentu nie stanowi więc naruszenia prawa jak to pragnie wykazać autor kasacji.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd Najwyższy uznał kasację za bezzasadną i orzekł jak w postanowieniu.

aw

f/es